

Amerikancılık hortladı

'NATO'SEVERLERİ BİR KENARA NOT ETMEK LAZIM'

"Basında AKP'ye muhalif kesimin bir bölümü tam boy Amerikancı bir tutum geliştirdi. Utanç verici. Kendilerini tutamıyorlar, tek tek isim sayabilirim. Emekçi halklar birbirine dosttur, dost olmak zorundadır. Silah tüccarları, inşaat tekelleri, enerji şirketlerinden sadece savaş ve düşmanlık ürer. Muhalefet de benzer bir yönelime girdi. İçlerindeki NATO-severlik yeniden etrafa saçıldı. İnsanlarımız bunları unutmasın, bir kenara not etsin, yarın yine sözde 'emperyalizm karşıtlığı' yapmaya kalktıklarında suratlarına çarpsınlar." • Sf 3

SURİYE'DE ZULÜM CİHAATÇILARLA BAŞLADI

Suriye'de bir iç savaş yok. Suriye'de emperyalistlerin silahlandığı, para desteği verdiği, ayaklandırdığı ve uluslararası toplum içinde diplomasi hizmeti verdiği kanlı cihatçıların Suriye halkına açtığı bir savaş var. Bu savaşta Çeçen militanlar var, Türkiye'den gidenler var, Alman, Fransız, İngiliz ajanları var. Amerikan askerleri var. • Sf 2

MEZHEPÇİLİK VİRÜSÜ ÖLDÜRÜCÜDÜR

Mezhepçi saldırılar, temellerinde Hristiyan, Alevi ve Sunni 3 Arap siyasetçinin bulunduğu Suriye'deki Baas partisini içeride zayıf düşürmekten çok güçlendirdi.

"Ümmetin" kan dökmek için Suriye'ye akmasını hızlandırdı.

Çeçen, Suud, Uygur, Türk, Afgan kökenli sunni cihatçılar Suriye'deki vahşet tablosunu gün be gün derinleştirdiler.

Halka korku salmak için yaptıkları katliamları cep telefonlarıyla çekip internet kanalıyla yayanlardan söz ediyoruz! • Sf 2

'SAVAŞI DİZİ FİLM SANIYORLAR'

TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan soL haber sitesinin son gelişmelerle ilgili sorularını yanıtladı. Savaş çığırkanlığı yapanların, Suriye'nin işgali önerisini açıkça telaffuz edenlerin varlığına ilişkin yaptığı değerlendirmede, geçmiş örneklere değinen Okuyan, "Tarihsel olarak baktığımızda başka bir ülkeyi şu ya da bu nedenle işgal edenlerin kendi ülkelerinin işgalinde işbirlikçi olduklarını görüyoruz." diyor. • Sf 3

OSCARLIK YALAN: BEYAZ MIĞFERLER

Savaş, siyasetin bittiği ya da ara verdiği değil hız kazandığı bir olaydır. Suriye'ye dönük saldırganlıklar ve çatışmalar arttıkça emperyalizmin ve yobazların kara propaganda makineleri de daha hızlı çalışmaya başladı. Beyaz Miğferler, Suriye'den çarptırılmış, yanlı ve giderek yalan haberler veren bir kurum olarak sahaya çıktı ama doğrudan savaşın da bir unsuru

haline geldi.

ABD, dış müdahale için Suriye'de de "kimyasal silah" yalanlarını piyasaya sürmek istediğinde miğferler bunun için de çalıştı: Kimyasal silah sonrası hastane görüntüleri üretildi, dünya basını yalan bombardımanına tutuldu.

Yutturamadılar ama Oscar aldılar. Çalışmaya devam ediyorlar.. • Sf 2

HALEP'İ YAĞMALAYANLARI UNUTMA!

Suriye'yi bir kan gölüne çeviren kıskırtmaların bir döneminde cihatçı terör grupları hırsızlığa ve yağmaya ağırlık verdi. Halep'te sanayiye haraca bağlayan ÖSO ve ortaklık ettiği Türk hükümeti 2013 yılında Birleşmiş Milletler'e şikayet edildi: 1000 fabrika yağmalanarak, sökülün makineler Türkiye'ye taşınmıştı! • Sf 2

ÇIKARLARIMIZ, SURİYE TOPRAKLARINDAN VE ABD PLANLARINDAN UZAK DURMAYI GEREKTİRİR

Suriye Ordusu'nun son hareketi, ülke için çok önemli olan iki atardamarı açmak, ülkenin boğazına çökmüş olan cihatçılar yüzünden işleyemeyen M-4 ve M-5 karayollarının kontrolünü ele geçirmek üzere yapılmıştı.

Bu amaç, Türkiye'nin imzaladığı anlaşmalarla da uyumluydu: Cihatçı teröristlerin bu alandaki hakimiyeti Suriye'ye, sivil halka, atılan bombalardan daha fazla zarar veriyordu. Terör gruplarına karşı ortak hassasiyet ilan edilen Astana'da Suriye'nin bu konudaki arayışının meşruluğu tanınıyordu.

Sahada cihatçı terör gruplarıyla hareket eden, bu gruplara yardım ve hatta komuta eden TSK mensuplarının varlığı Suriye'ye karşı bir provokasyon için araç oldu.

Rusya ile koordinasyon içinde yürüyen hareketin bir noktasında Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları içinde yer aldıkları cihatçılarla birlikte hedef alındı.

PROVOKASYONLAR TÜRKİYE'Yİ ABD'NİN HİZMETİNE SOKMAK İÇİN YAPILYOR

Bu ilk provokasyonla oluşan gerginliğe rağmen Suriye ordusunun yürüyüşü devam etti.

Ve böylece AKP Suriye halkına kan kusturan cihatçı teröristlerin yenilgisini kabullenmek ve Suriye'nin boğazına sarılan yılanı söküp atmaya bir adım daha yaklaşmasını seyretmekle kirlili bir savaşın içine tam boy girmek arasında karar vermeye zorlandı. Son dönemde iktidarın "kafa tuttuğunu" iddia ettiği ABD'yi yardıma çağırması kirlili bir tercihin savaş yönünde yapılmaya ihtimalini yükseltiyor. Bu tercihin birden çok sonucu olacaktır. Ülkemiz, Suriye'de cihatçılara kıyamayan AKP'nin yolunda giderse olacağını biliyoruz.

Tarihsel bir kara leke halkımızın alınına sürülecektir. Ülke bütünüyle ABD'nin hizmetine girecektir.

Ortadoğu'nun çatışma ve parçalanma dinamikleri bütün ağırlıklarıyla ülkenin üzerine çökecektir.

Halkların kardeşliği bir kez daha yara alacak, üstelik daha kötüsü büyük olasılıkla "ABD emrinde kurlan bir Türk - Kürt koalisyonu" görüntüsüyle önce yozlaştırılacak, sonra bütünüyle yok olacak, imkansızlaşacaktır.

Suriye'de zulüm cihatçılarla başladı

Suriye'de bir iç savaş yok. Suriye'de emperyalistlerin silahlandığı, para desteği verdiği, ayaklandığı ve uluslararası toplum içinde diplomasi hizmeti verdiği kanlı cihatçıların Suriye halkına açtığı bir savaş var. Bu savaşta Çeçen militanlar var, Türkiye'den gidenler var, Alman, Fransız, İngiliz ajanları var. Amerikan askerleri var.

Arap Baharı adımı verdiler. Amerika'nın yıllardır at oynattığı Arap ülkelerinde yoksulların birikmiş öfkesi Müslüman Kardeşler – Emperyalist merkezler işbirliği ile yürütülen bir operasyonla emperyalizme güç kazandırmak için kullanıldı.

Mısır'da Amerikancı Mübarek, ülkeyi yönetmekten aciz hale gelmişti. Ona ve zenginlere yönelen öfkeyi ülkedeki gerici örgütlenmesiyle birleştiren İhvan takımı onu devirirken aslında yoksulların susturulmasını sağladı.

Tunus'ta kendini yakan yoksulların dünyada uyandırdığı tepkiler sadece islamcılar tarafından değil doğrudan emperyalist merkezler tarafından kullanıldı. Libya'da olanları hep birlikte izledik.

Suriye'ye sıra geldiğinde halk düşmanları işlerinin o kadar kolay olmadığını gördü.

'ARAP BAHARI' SURIYE'DE KIŞA DÖNDÜ

Küçük provokasyonların da katkısıyla protesto eylemlerine katılanlar kısa sürede kışkırtılan saldırıların ne anlama geldiğini gördü.

2011 yılında New York Times, Reuters, AFP gibi emperyalist medyatörler aracılığıyla Suriye'de ordunun ateş açtığı masum sivil gösteriler hikayeleri yayılırken, cihatçılar çoktan öldürmeye başlamıştı.

Emperyalizmin maşası cihatçıların Suriye halkını ve devlet yönetimini çatışmaya kışkırtmak için attığı adımlar sabırla püskürtülünce masumiyet senaryoları bir kenara bırakıldı ve cihatçı etkinlikler ülkeyi kan gölüne çeviren bir savaşa çevrildi.

ÖSO: MASUMİYET ÖYKÜSÜ'NDEN DOÇKALARA

2013 yılına gelindiğinde ülke dışından gelmiş onbinlerce militan, ABD'nin Türkiye

eliyle ülkeye soktuğu silahlar, Antep'te üzerine ağır makineli yerleştirilerek Suriye'ye sokulan Doçkalar ülkenin gerçeği haline gelmişti.

Suriye'de zalim bir yönetimin ezdiği ve bu nedenle ayaklanmış bir halk yok.

Suriye'de ülkesine, iç barışına, kardeşliğine kastetmiş bir dış saldırıyı bütün gücüyle göğüsleyen bir halk var.

Bunu unutmak, bunu görmezden gelmek alçaklıktır.

HALEP'İ YAĞMALAYANLARI UNUTMA!

2012 sonunda Halep'te durum neydi?

Yalan makinelerine bakarsanız, sunni çoğunluk ayaklanmış ülkenin kontrolünü ele geçirmişti. Gerçekte olanı yansıtan olguları sıralayalım. Halep'te bulunan sanayi kuruluşlarının hepsi ÖSO militanlarına haraca bağlanmış durumdaydı. 2013 yılında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne Suriye hükümetinin verdiği raporda belirtildiği üzere

yaklaşık 1000 fabrika yağmalanmış ve bu fabrikalardan çalınan mallar Türk hükümetinin yardımıyla ve bilgisi dahilinde Türkiye'ye transfer edilmişti! O dönemde düzenlenen yardım kampanyalarıyla "rejimin zulmü altında ezildiği" söylenen halka ulaştırılmak üzere gıda maddeleri toplanıyordu. soL Gazetes'i'nin 21 Aralık 2012'de yaptığı bir haber çarpıcıydı: ÖSO'cular Antep ve Antakya'ya ekmecek satıyordu. Suriye'nin ekmeği!

MEZHEPÇİLİK VİRÜSÜ ÖLDÜRÜCÜDÜR

Suriye'de emperyalistlerin kışkırttığı savaş, alevileri ve aleviliği hedef alan bir mezhepçi yobazlıktan beslendi.

Batı basınında Suriye'nin alevi azınlığının ve onlar içinde özel olarak Esad ailesinin sunnilere zulmettiği, onları sömürdüğü yazarken, Türk – Amerikan ortaklığı ve Halep çarşısının yobaz zenginleri tarafından kışkırtılan saldırılarda alevi köyleri yakılıyordu.

Bu tablo, temellerinde Hristiyan, Alevi ve Sunni 3 Arap siyasetçinin bulunduğu Suriye'deki Baas partisini içerde zayıf düşürmekten çok güçlendiren sonuçlar verdi ama "ümmetin" kan dökmek için Suriye'ye akmasının zeminini güçlendirdi.

Çeçen, Suud, Uygur, Türk, Afgan kökenli sunni cihatçılar Suriye'deki vahşet tablosunu gün be gün derinleştirdiler. Üstelik bunlar, halka korku salmak için

yaptıkları katliamları cep telefonlarıyla çekip internet kanalıyla yayıyorlardı.

Bir süre sonra "Beyaz Miğferlilerin" sahne almasıyla kan döküp kafa kesen cihatçı terörü daha az sahnelenirken "can veren sivil halk" ve onların minnoş cihatçıları oyunu sahneyi kapladı.

Gerçek değişmedi: Suriye'de emperyalistler ve onların taşeronları mezhepçi katliamlarla tarih yazıyordu.

BEYAZ MIĞFERLER

Suriye'de emperyalizmin ve taşeronlarının kışkırttığı çatışmalar sürerken Beyaz Miğferler ortaya çıktı. Çok uluslu bir organizasyonda "White Helmets". Sahadaki "oyuncular" çoğunlukla Suriyeli Araplardı ama kuruluş ABD, İngiltere ve Fransa'nın fonlamasıyla oluşturulmuştu.

Sivil halka yardım etmek, enkaz altından yaralıları çıkarmak, ambulanslarla yaralıları hastaneye yetiştirmek ve tüm bunları görüntülerle belgeleyip dünyaya yaymak... Görevleri buydu.

Küçük bir detay vardı elbette: Görüntüleri dünyaya yayılan çalışmalar sırasında tek yanlı davranıyor olabilirler miydi? Yani başka görüntüler de varken, sadece gerçeğin bir kısmını veriyor olabilirler miydi?

Hayır. Durum bu değildi. Gerçeğin bir kısmını, tek yanlı olarak filan vermiyorlardı: Düpedüz uyduruyor, kendi gerçeklerini kuruyorlardı.

Dünya medyasında yayılan yürek parçalayan görüntülerin "kamera arkası" görüntüleri ortaya çıktığında utanan da olmadı, bu kirli tezgahı kapatan da.

AMBÜLANSTAKI KIZ

Bütün işleri en profesyonel görüntüleri, muhteşem bir Hollywood filmi kıvamında ortaya çıkarmak olunca çalışmalar "set" düzeniyle yapılıyor. Bu setlerden birinde çekilmiş görüntüler, bombardıman sonrası yıkıntıların arasından çıkmış yüzü gözü kan içinde, toza toprağa bulanmış bir küçük kızı aitti.

2016 yazında dünya basını, televizyonlar o görüntülerle çalkalandı.

Kısa bir süre sonra "kamera arkası" görüntüler ortaya çıktı. Ümrân Dakniş adlı kızcağız çekimler için oynatılıyordu. Ambülansın arkasına oturuluyor, fotoğrafı çekiliyor, sonra indirilip bir başka çocuk oturuluyor, sonra bir yaşlı adamla aynı sahne tekrarlanıyordu.

Fotoğraflar gerçekten bir bombardıman sonrasında çekilmişti. En azından aksini gösteren bir şey yoktu. Öte yandan çekilen Beyaz Miğferler, "kurtardıkları" insanlara yardım filan etmiyordu! Ne bir bandaj, ne bir pansuman. Üstelik Doğu Halep'te çekilmiş olduğu tahmin edilen bu fotoğraflar "rejimin bombardımanı" sırasında yaralanan sivil halk olarak dünya medyasına servis edilirken, Batı Halep'te cihatçı saldırılarında yaralanan kadın, erkek, yaşlı ve çocukların sayısı sürekli artıyordu.

Daha sonraki yıllarda bir Hollywood mucizesi olarak görebileceğimiz Beyaz Miğferler'in bütünüyle kurgu olan çekimleri de ortaya çıktı. Asıl büyük alçaklık, Beyaz

Miğferler'in de içinde yer aldığı bir uluslararası şebekenin 2013'ten itibaren neredeyse 6 ayda bir pişirip dünya gündemine sokmaya çalıştığı "Rejim kimyasal silah kullanıyor" yalanıydı.

Cihatçıların "kimyasal silah" senaryolarında sahne hazırlama ve çekimler Beyaz Miğferler'e düşüyordu. Yabancı ordularının Suriye'yi işgali için gerekçe hazırlamak derdindeydiler.

İngiliz gazeteci Robert Fisk sayesinde dünyanın haberdar olduğu bir olayda, 17 Nisan 2018 günü Duma'da bir hastaneye gelen Beyaz Miğferler bağırsık çağırış içinde yaralanmalarını kimyasal silahla olduğu paniği yaratmış, bu sırada yaptıkları çekimleri "Duma'da kimyasal saldırı sonrasında hastanelere doluşan insanlar" şeklinde haber yaptırmışlardı.

Duma'daki hastaneden alınan görüntülerin detayları ve tanıklardan alınan bilgiler, ortada kimyasal silah yaralanması olmadığını gösteriyordu.

Kürtler ve işgalciler

Emperyalizmin Suriye planları Kürtleri yok sayarak yapılamazdı. Öte yandan bu konuda birden çok sorun vardı: Suriye Kürtleri ülkenin genel "barış" tablosu içinde kolay kışkırtılabilir bir konumda değildi. Üstelik, Suriye'deki Kürtleri harekete geçiren bir operasyon Türkiye'yi ve AKP yönetimini kaygılandırabilirdi.

Bu yüzden ilk yapılan, Suriye Kürtleri'ni ABD'nin AKP'nin eski sadık dostu Barzani'ye emanet etme çabaları oldu. Barzani buna istekli olmadığı için ve ağırlıklı olarak PKK yanlısı olan Kürt örgütleri yanaşmadığı için başarısız oldu.

Suriye Kürtleri'ni cihatçıların silahlı tehditleriyle "taraf olmaya" zorlamak, yer yer ÖSO'yla işbirliği yapmalarını sağlayan adımlar atmak ve ABD'nin bildik siyasal operasyonlarıyla yol aldılar.

Suriye'deki Kürt siyasal örgütleri, ABD tarafından Türkiye konusundaki kaygıları giderildiği ölçüde Suriye'deki halk düşmanı operasyonun değirmeni su taşıdı.

Bir dönem ABD askerlerinin sahada bütün gövdeleriyle boy gösterdiği bir tablo ortaya çıktı.

Bunun Suriye'de ABD'nin de yanında durduğu bir "Kürt gücü" oluşturmaya doğru gittiğinin düşünüldüğü, kimi solcuların ve Kürt siyasetçilerinin dahi bu gidişe umut bağladığı bir noktada gelişmeler tersine döndü.

ABD, Suriye'deki operasyonun temel dayanağı olan cihatçılar ve onların koordinatörü AKP'den vazgeçemeyince dizaynı yeniledi. Şu anda bu tabloda Kürt gücü Suriye ordusu ve onun karşısında Türkiye'nin işgal güçleriyle desteklenen cihatçıların hakim olduğu tabloda hareketsiz kalmış görünüyor. Öte yandan bu sahada da öykü tamamlanmış değil. ABD, olası bir yeniden dizilimde Kürtleri de kendi cephesine dahil edebileceği şekilde hareket etmeye dikkat ediyor.

AKP iktidarının da Suriye'deki olası gelişmelerde Kürt gücüyle bir "kazan-kazan" senaryosuna hiçbir koşulda yönelmeyeceğini kimse söyleyemez.

TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan; 'Savaşı dizi film sanıyorlar'

'Tarihsel olarak baktığımızda başka bir ülkeyi şu ya da bu nedenle işgal edenlerin kendi ülkelerinin işgalinde işbirlikçi olduklarını görüyoruz.'

Erdoğan Suriye Ordusu'nu kas-tederek, Türkiye'nin gözlem noktalarına müdahale edilirse rejim güçlerine her yerde sert karşılık verileceğini söyledi. Bunun anlamı ne olabilir?

Bunun tek bir anlamı var: Bir ülkenin egemenliğini kabul etmemek! Bakın kısa bir özet yapalım. Gözlem noktaları Türkiye sınırlarının dışında, bir başka ülkeye ait topraklarda. Suriye tarafı bu gözlem noktaları dahil olmak üzere, Türkiye'nin askeri varlığını hiçbir biçimde kabul etmediğini söylüyor. Türkiye'nin İdlib'deki askeri varlığını dayandırdığı Astana sürecinde ortaya çıkan mutabakatta Suriye taraf değil. Rusya, İran ve Türkiye arasındaki o mutabakatı, "İdlib'deki teröristlerin temizlenmesine yardımcı olacağı" gerekçesiyle kabullendiğini açıklamıştı. Ancak aradan geçen uzun süreye karşın İdlib'de yalnız Suriye'nin değil, birçok ülkenin "terörist" diye tanımladığı silahlı güçler varlıklarını koruyor. Bu güçlerle Türkiye arasındaki yakın işbirliğini en resmi ağzı açıkça ilan etmiş durumda. Demek ki ortada iki sorun var. Suriye bir egemen ülke olarak Türkiye'nin askeri varlığını kabul etmiyor ve "çık" diyor. Astana mutabakatıyla ilgili olarak da Rusya ve İran Türkiye'yi teröristlerin etkisizleştirilmesinde üzerine düşeni yapmamakla, dolayısıyla mutabakata uymamakla eleştiriyor.

Ancak Erdoğan da özellikle Rusya'yı mutabakata uymamakla suçluyor?

Burada enteresan bir durum var, AKP iktidarı Astana sürecini neredeyse Suriye topraklarının bir bölümünün kontrolünün nihai olarak Türkiye'ye devredilmesi olarak lanse ediyor. Oysa Astana'da silahlı çetelerin sivil halka mümkün olduğunca az zarar vererek ve yeni bir göç dalgası yaratmaksızın tasfiyesi konusunda mutabık kalınmıştı. Bu-

rada esas amaç silahlı örgütlerin tasfiyesiydi. Şimdi bunu yok sayıp "göç var, siviller zarar veriyor" demek neden-sonuç ilişkisini ters yüz etmek anlamına gelir. Ayrıca Erdoğan bugün yaptığı açıklamada yeniden "Esad halkına zulmediyor" temasını öne çıkardı. Bunun ne anlama geldiğini Türkiye'de bilmeyen kaldı mı acaba?

Demokrasi ihracı değil mi bu?

Tam da öyle! Bakın yıllarca diktatörlüklere son verme bahanesiyle sağa sola müdahale etti emperyalist ülkeler. Zaman zaman Türkiye için de benzer talep ya da imalarda bulunuldu. O örneklerde her defasında Türkiye'de baskılara karşı mücadelenin halkın görevi olduğunu, dış müdahalelere mutlak olarak karşı durulması gerektiğini söylüyorduk. FETÖ FETÖ deniyor, o da aslında bu demagoginin bir parçası olarak örgütlendi emperyalist merkezlerce. Şimdi Türkiye'de siyasi iktidar "Suriye'ye özgürlük ve demokrasi getireceğiz" demektedir.

Bunun bir karşılığı olur mu? Yani ikna edici tarafı var mı?

"Suriye'deki rejimi beğenmiyorum, tanımıyorum" demek, AB'nin başını çektiği NATO güçlerine "ben hazırım, gelin Esad'ı birlikte devirelim" demektir. Başka açıklaması yok. Zaten Hulusi Akar NATO'ya açık çağrı yaptı. Yoksa uluslararası hukukta "ben beğenmiyorum" diye bir yordam yok! Ne dediklerinin farkındalar mı? Bugün Türkiye'de siyasi iktidarı beğenmeyen birçok ülke var, böyle bir argüman olabilir mi! Bugünün dünyası, bu gerekçeyle ülkelerin sorgulanabileceği, müdahale edilebileceği bir dünya değil. Eğer adaletten söz edeceksek, bugün adil olan dünyanın yoksul halklarının emperyalist merkezleri işgal etmesi olurdu herhalde! Ama bugün Suriye ile ilgili olarak siyasi iktidarın pozisyonu "ben Suriye diye bir devleti tanımıyorum"dur.

ERDOĞAN'IN EMPERYALİST BLOKLARLA DANSI

Erdoğan yeniden ABD'ye mi yanaşılıyor ya da so-ruyu şöyle tekrarlayalım: Rusya ile bir çatışma riski var mı?

Erdoğan'ın Rusya ile gelişen ilişkilerinin birden fazla gerekçesi vardı. Bunlardan birincisi Türkiye sermayesinin yeni dengelerin eli kucağında olduğu dünya sisteminde daha güçlü bir pozisyon alma arayışı. Bir diğer neden buna bağlı aslında.

Türkiye kapitalizmi batı ile ilişkilerde elini güçlendirmek için kendisine ekonomik ve siyasi olanaklar sağlayan Rusya ve Çin ile yakınlaşmayı da koz olarak kullanıyor. Üçüncüsü Erdoğan'ın kişisel bekası. Erdoğan batıdan gelen salvoları Putin'in yardımı olmaksızın atlatamazdı. Şimdiyse bir fırsat var ABD ve Almanya ile

ilişkileri düzeltmek için. Zaten hiçbir zaman Türkiye'nin batılı emperyalistlerden kopması mümkün değildi. Bunun siyasi, askeri, ekonomik, ideolojik altyapısı yok. Ama hareket alanı daha geniş bir konumlanmış mümkündür, hâlâ mümkün. Erdoğan'ın Rusya kartını bir defada ve tamamen elinden bırakması için çok şey koparması gerekir. Böyle bir ABD ve Almanya var mı çok kuşku. Bununla birlikte işler öyle bir noktaya gelebilir ki bir anda kontrolden çıkabilir. Çünkü Rusya'nın Suriye'de geri adım atması Erdoğan'ın bütün savaşı söylemine rağmen Türkiye'nin geri adım atmasından daha düşük olasılık. ABD "İdlib nedeniyle Rusya ile savaşmayız" dedi açıkça. Dolayısıyla AKP iktidarının işi çok zor Suriye'de.

Başka bir açıklaması yok.

İktidarın gayri resmi ortağı Bahçeli "Suriye yansın" dedi. Bu ölçüsüzlikle dış politika yürür mü?

Bahçeli'nin uluslararası alanda takip edilen, ciddiye alınan biri olduğunu sanmıyorum. Öte yandan bu söylemin arkasındaki pervasızlığın bizim açımızdan ciddiye alınması gereken yanı, bu tür lafların berbat bir siyaset ikliminde dahi sarf edilebilmesidir. Birleştirsek Suriye'ye demokrasi getirmek için onu yakacak bir zihniyetle karşı karşıya olduğumuz ortaya çıkar. Bir yandan da "bizim kimsenin toprağında gözümüz yok" deniyor. İyide yapılanlar ve söylenenler ortada. Şimdi tarihsel olarak baktığımızda başka bir ülkeyi şu ya da bu nedenle işgal edenlerin kendi ülkelerinin işgalinde işbirlikçi olduklarını görüyoruz. 1871'e gelinceye kadar Fransız egemenler birçok ülkeyi işgal ediyordu, sonra kendi halkına karşı Alman işgalini benimsediler. Aynı Fransız emperyalistleri 1940'ta Nazi Almanyası'nın işgalini kabullendi, içlerinde

en kibirli ve halk düşmanı olanlar işgalcilerle işbirliği yaptı. Fransa'yı işgal eden Hitlerci orduların üst düzey subayları Kızıl Ordu tarafından bozguna uğratılınca Almanya'ya batıdan giren İngiliz ve ABD birliklerine sığındılar çoğu onların hizmetine girdi. Daha sayabilirim. Başka ülkeleri işgale kalkanlar kendi ülkelerinin işgaline seyirci kalırlar. Bu emperyalizmin mantığında vardır. Ayrıca ahlaki olarak da böyledir. 1919'da Anadolu'nun işgaline koşuşturan Yunan milliyetçileri İkinci Dünya Savaşı'nda ne İtalyanlara ne Almanlara ne İngilizlere direndiler; tersine içlerinden epey işbirlikçi çıktı. Yunanistan'ın onurunu komünistler kurtardı. Milliyetçilikten, militarizmden dünyaya fayda geldiği görülmüş mü? Yaksınlar, yaksınlar!

Peki kapsamlı bir savaş tehlikesi var mı? Suriye'deki gerilim Türkiye'yi Rusya ile karşı karşıya getirir mi?

Sürekli söylüyoruz, emperyalist sistemdeki karmaşa, rekabet

ve çelişkiler bir savaş olasılığını artırıyor. Türkiye de bu rekabetin içinde. Mesele AKP değil tek başına, patron sınıfımız da gözünü yeni yatırım alanlarına, enerji kaynaklarına dikmiş durumda. Bu Yunan sermayesi için de geçerli, başka ülkeler için de. Yani irili ufaklı herkes pastadan pay almaya çalışıyor ve silahlanıyor. Kimse masum değil. Ancak Türkiye son dönemde çok fazla cepheye birden gerilimin parçası oldu. Ayrıca toplumda da savaş karşıtı bilinci zayıflatan bir olgu var. Türkiye İkinci Dünya Savaşı'nın yıkıcılığını yaşamadı. Tamam dışarıda askeri operasyonlar, içeride sürekli çatışmalar ama kapsamlı bir savaşın ne anlama geldiğini unutan bir ülkemiz. O yüzden "Şam'a girelim" edebiyatı tepki çekmiyor. Bakın güçlü emperyalist Almanya'da bir siyasetçi çıkıp "Varşova'yı almamız gerek" dese, büyük olay olur. Çünkü ne olursa olsun Alman toplumu üzerinden iki savaşın travmasını atlatamadı. Atlatmasınlar zaten! Türkiye'de ise dizi filmi sanıyor birçok kişi savaşı.

NE KANDIRILAN VAR NE DE TUZAĞA DÜŞÜRÜLEN

Kimilerinin dediği gibi Türkiye tuzağa mı düşürülüyor?

Bu tuzak meselesi kabak tadı verdi. Türkiye'deki aktörlerin kendi siyasi angajmanları, niyetleri, hedefleri sanki yokmuş gibi. Bir de Erdoğan'a ilişkin iç politikada da hep bunu konuşuyor muhalefet: Kandırılıyor, aldatılıyor. Bu nasıl bir

saçmalıklıdır! Eğer öyleyse "Fethullah bizi kandırdı" dediğinde neden itiraz ediyorsunuz? Emperyalist dünyada dostluk yoktur, herkes birbirine kazık atmaya çalışır, herkes gerektiğinde bir ötekini tuzağa düşürür. Gücü oranında. O nedenle olayları "tuzağ" kavramıyla açıklamak yerine meselenin özünü ortaya koymak gerekir.

NATO'SEVERLERİ BİR KENARA NOT ETMEK LAZIM

Muhalefetin tutumunu Suriye konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir kere basında AKP'ye muhalif kesimin bir bölümü tam boy Amerikancı bir tutum geliştirdi. Utanç verici. Kendilerini tutamıyorlar, tek tek isim sayabilirim. E zaten AKP kanadında da "Rus'tan dost olmaz" edebiyatı bir süredir öne çıkıyordu. Düne kadar emperyalizm, ABD karşıtlığı satan medya bir-iki istisnaıyla "Rus ayısı"na saydırmaya geçti. Aynı şeyi Rusya'da da basın yapıyor. Erdo-

ğan bir halk kahramanıydı şimdi yine cihatçı çetelerin hamisi deniyor. Evet bu dünyada dostluklara inanmamak gerekir. Emekçi halklar birbirine dosttur, dost olmak zorundadır. Silah tüccarları, inşaat tekelleri, enerji şirketlerinden sadece savaş ve düşmanlık ürer. Muhalefet de benzer bir yönelime girdi. İçlerindeki NATO-severlik yeniden etrafa saçıldı. İnsanlarımız bunları unutmasın, bir kenara not etsin, yarın yine sözde "emperyalizm karşıtlığı" yapmaya kalktıklarında suratlarına çarpsınlar.

SAMANALTI / Saif Munzur

Özgür Boza Okulları ile Milli Eğitim bürokratlarının ticari ilişkileri ortaya çıktı

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

Hayaller köy enstitüsü gerçekler kirli ilişkiler

Patronu Özgür Boza tarafından kapatılan Özgür Boza okulları, ara dönemde birçok veli, öğretmen ve öğrencinin mağdur olmasına neden olmuştu. Velilerin okulun usulsüz kapatılmasına karşı mücadelesi sürerken, Özgür Boza'nın Ataşehir İlçe Milli Eğitim Özel Okullar Şube Müdürü Ahmet Özgenç ile ilişkilerini araştıran sol haber sitesi ilginç bilgilere ulaştı.

Okulun Kasım 2019'da kapatılmasının ardından Patronların Ensesindeyiz Dayanışma ve Mücadele Ağı ile bir araya gelen veliler, veli komitesi kurup hak mücadelelerini başlattılar. Önce Ataşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne okulun usulsüz kapatıldığına yönelik şikâyet dilekçelerini verdiler, ardından kapatılan okul önünde bir basın açıklaması ve protesto eylemiyle mücadelelerini duyurdular.

KONUYU SÜRÜNCEMEDE BIRAKIYORLAR

Basın açıklamasını takip eden haftalarda, Ataşehir İlçe Milli Eğitim üzerinden şikâyet dilekçelerini takip eden veliler, İl Milli

Eğitim'e yönlendirildi. İl Milli Eğitim'den kısa sürede maarif müfettişleri raporunun çıkacağı bilgisini alan veliler, daha sonra raporun düzeltme sürecinde olduğu bilgisini aldılar. Son durumda raporun usulsüz okul kapatma olarak sonlanacağını ve bakanlığa gönderileceği bilgisini alan veliler raporun kendilerine ancak dava süreci başlatırlarsa verileceğini de öğrendiler.

ŞÜPHELİ TİCARİ İLİŞKİLERİ

"Okulkuran Kurumsal Danışmanlık Hizmetleri Anonim Şirketi" ticari unvanıyla faaliyet gösteren patron Özgür Boza, okulun ismini de Özel Ataşehir Enstitü Koleji olarak belirlemişti. Patron Özgür Boza'nın Ataşehir İlçe Milli

Eğitim Özel Okullar Şube Müdürü Ahmet Özgenç ile ilişkilerini araştıran sol ilginç bilgilere ulaştı.

Ahmet Özgenç'in oğlu, Ahmet Talha Özgenç adına kayıtlı Kurumkuran adlı bir firma olduğu ortaya çıktı. Firmanın kayıtlı ofisi de baba Ahmet Özgenç'in görev yaptığı Ataşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü karşısındaki Gürış Plaza içinde bulunuyor.

Kurumkuran adıyla Şubat 2018'de ticaret sicili kaydı yapılan firma ilk iş olarak Mart 2018'de sosyal medya hesaplarından Enstitü Koleji ile çalıştığını duyurmuş. Özgür Boza'nın sahibi olduğu Okul Kuran şirketiyle, Ataşehir İlçe Milli Eğitim Özel Okullar Şube Müdürü Ahmet Özgenç'in oğlu Ahmet Talha Özgenç'in sahibi

olduğu Kurum Kuran şirketlerinin isim benzerliği ve kuruluşunun hemen ardından beraber çalıştıklarını duyurmaları dikkat çekici.

Şube müdürü Ahmet Özgenç'in Mayıs 2019'da evlendiği eşi Olcay Karatepe de bir özel okul sahibi. Çiftin nikah törenlerine CHP Ataşehir İlçe örgütünün önde gelen isimlerinin katılmış olması da bir diğer dikkat çeken detay.

Ataşehir'deki Özel Olcay

Anaokulu sahibi Olcay Karatepe, ayrıca 2014-2015 eğitim öğretim yılı başında Olcay Koleji adıyla bir okul daha açmış. Okulun açılışında, Ataşehir İlçe Milli Eğitim Özel Okullar Şube Müdürü olarak Ahmet Özgenç de yer almış. Anlaşılan, Olcay Koleji faaliyete geçmeden kapanmış ve Olcay Koleji'nin yerinde 2015'ten bu yana başka bir kolej olan Vatan Okulları Koleji faaliyet gösteriyor.

ÖZEL OKUL ÖĞRETMENLERİNİN HAK TALEPLERİ REDDEDİLDİ!

17 Ocak 2020 tarihinde özel okul öğretmenleri, Patronların Ensesindeyiz Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı'nın çağrısıyla Ankara'da ve İzmir'de indirimli ulaşım kartı hakkını talep eden dilekçelerini büyük şehir belediyelerine ulaştırmaya başlamıştı. Bu talep Özel Halk Otobüsleri Yönetmeliği'nde yer alan ve öğretmenler arasında herhangi bir ayırım belirtilmeksizin sunulan bir hakka dayanıyordu. "Pasolarıyla birlikte ilköğretim, lise ve dengi okul öğrencileri, yükseköğretim öğrencileri, öğretmenler indirimli tarifeye taşınırlar. İlköğretim okullarında okuyan öğrenciler, pasoları olmasa dahi okul kimlik kartlarıyla bu haktan yararlanırlar." Öğretmenlerin ulaştırdığı dilekçelere ret cevapları çok hızlı bir şekilde gelmeye başladı.

Özel okul öğretmenleri Ankara'da 2015 yılı sonuna kadar ulaşım indiriminden faydalanabilişlerdi. Ancak 2015 yılında bu indirim hakkı, sebebi ve gerekçesi açıklanmayarak kaldırıldı. Hâlihazırda Ankara Büyükşehir Belediyesi içerisinde toplu taşıma için kullanılan Ankara Kartları kamuda çalışan öğretmenlere indirimli olarak tahsis ediliyor. İzmir'de de durum aynı.

Ret yanıtlarında gerekçe çok ilginç: Özel öğretim kurumlarında çalışan öğretmenlerin "eğitim ve öğretim hizmetleri sınıfı personeli" sayılmadıkları söyleniyor!

Bu arada başta Antalya ve İstanbul Büyükşehir Belediyeleri, özel öğretim kurumlarında çalışan öğretmenlere de indirimli ulaşım hakkı tanıyan birçok belediyeye var.

Ankara ve İzmir Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağları'nın bu gelişme üzerine yaptığı ortak açıklamada şöyle denildi:

Bizler öğretmeniz ama kamuda çalışan meslektaşlarımızın sahip olduğu ulaşım hizmeti indirimden yararlanamıyoruz. Bu eşitsizliğin giderilmesi için büyükşehir belediyelerine 17 Ocak 2020 tarihinde dilekçe ile başvuruda bulunduk.

(...)

Bizler öğretmeniz, kamuda veya özel öğretim kurumunda çalışan farkı olmaksızın öğretmeniz. İndirimli ulaşım kartı talebimizde ısrarcıyız ve bu hak bizlere de tanınana kadar sesimizi duyurmaya devam edeceğiz.

Patronların Ensesindeyiz Ankara ve İzmir Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı

PE YAZILIM EMEKÇİLERİ AĞI'NDAN 'MESLEK HASTALIKLARI VE ÖNLEMLER' ETKİNLİĞİ

Patronların Ensesindeyiz Yazılım Emekçileri Dayanışma Ağı tarafından düzenlenen "Meslek Hastalıkları ve Önlemler" etkinliği İşyeri Hekimi Ahmet Tellioglu'nun katılımıyla gerçekleşti.

Açılış konuşmasında yazılımcıların Patronların Ensesindeyiz Ağı'na ulaşarak yaşadıkları haksızlıkları ihbar etmeleri ve Yazılım Emekçileri Dayanışma Ağı'na katılmaları çağrısı yapıldı.

Etkinlikte sunum yapan Ahmet Tellioglu, meslek hastalıklarının hem bir sağlık alanı olduğunu hem de bir haksızlık alanı olduğunu vurguladı. Tellioglu şöyle konuştu:

"Bir sağlık sorunu yaşadığımız zaman hastaneye gidiyoruz tedavi oluyoruz ve kimse bunu sorgulamıyor. Fakat sizin hastalığınız işle alakalıysa oraya patron giriyor, devlet giriyor başka kurumlar giriyor. Biz meslek hastalığının sınırlarını yasalarla belirledik bunun dışına çıkamazsınız diyorlar hekime. Oysa ki iş yerinden kaynaklı, yani iş yerinin de etken olduğu hastalıklar aslında meslek hastalıklarıdır. Siz bir meslek hastalığına yakalandığınızda sizi ciddi zarara maruz bırakıyorlar ve sorumluluk da almıyorlar. Hastalığınızın pek çok sebebi olabilir ve bu sebeplerden biri de iş yeriyse bu meslek hastalığı olarak kabul edilmeli fakat böyle işlemiyor. 'Bunu iş yeri dışında da yaşamış olabilirsin' deyip sıyrılıyorlar işin içinden. Eğer bir hastalığın içinde işe bağlı etken varsa hekim bunu tespit etmeli, doğru olan budur. Buna da meslek hastalığı denir."

OFİSLERİN VAZGEÇİLMEZİ: ASTIM, BAŞ AĞRILARI

"Yazılımcılarla ilgili meslek hastalıklarını konuşacak aslında ofis çalışanlarının yaşadığı meslek hastalıklarını konuşmalıyız. Ofis çalışanları açısından ise iş yerleri ciddi riskler barındırıyor. Bunu birkaç başlıkta ele alabiliriz. Ofislerdeki

iklimlendirme sorunundan kaynaklı astım, baş ağrıları gibi hastalıklar tetikleniyor. Uyumsuz ve yetersiz aydınlatma da hastalık yapıcı etkenlerden. Diğer önemli riskler ergonomik olmayan araçlardan ve psikosozal sebeplerden kaynaklı riskler. Ergonomik olarak riskli bölgelerimiz el bileklerimiz ve dirseklerimiz. Örneğin Karpal Tünel Sendromu ve Tenişçi Dirseği bu risklerden kaynaklı hastalıklardan. Bunun dışında genel olarak kas iskelet sistemimiz ve eklemlerimiz ergonomik olmayan araçlar yüzünden risk altında. Psikosozal riskler ise genel olarak kötü hiyerarşik yapı, iş belirsizliği, iş yoğunluğu, iş yerinin sizi sosyal olarak desteklememesi, rekabetçi iş yeri ortamı. Bunların çok büyük kısmı da Türkiye'de çok yaygın. Örneğin ülkemizde iş yerlerinde mobbing çok sıradan. Bu stresli ortamlar, ergonomik olmayan koşullarla birleşince eklem ağrıları kaçınılmaz hale geliyor. Psikosozal riskler çok önemli. Bu riskler anksiyete, depresyon ve tükenmişlik sendromuna sebep oluyor. İş yerindeki bu psikosozal riskleri ölçmek mümkün, çalışanların bunu iş yeri hekimleri ve İş Sağlığı ve Güvenliği Uzmanları aracılığıyla talep etmeleri gerekir."

BİRLİKTE HAREKET EDİLMELİ

"Genel olarak meslek hastalıklarında önemli nokta çalışanların daha bilinçli olması ve birlikte hareket etmeyi öğrenmesi. Meslek hastalıklarının tespiti uzun süreçler olabilir ve çalışanlar patronla karşı karşıya gelmemek için bunu tercih etmeyebilirler. Burada da çalışanların birlikte hareket etmesi önemli. Çünkü bunun örneklerini yaratınca başka çalışanlarda da etkisi oluyor ve patronlar belli düzenlemeler yapmak durumunda kalabiliyorlar."

ÇELİK NAKİŞ İŞÇİLERİ ZARA'NIN ÖNÜNDE EYLEM YAPTI

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Cu Tekstil, Üniteks firmaları için ZARA, Bershka, H&M gibi markaların baskı ve nakış işlerini yapan Çelik Nakış fabrikası, patronu bir gece tüm makineleri kaçırıp ortadan kaybolmuştu. Bunun üzerine Patronların Ensesindeyiz ağı ile mücadeleye başlayan işçiler, geçtiğimiz günlerde baskı bölümünde çalışan işçilerinin haklarının büyük kısmını almış ve ilk kazanımlarını elde etmişlerdi. Nakış bölümündeki işçiler kazanım elde eden işçilerle birlikte haklarını alana kadar mücadeleye devam edeceklerini duyurmuşlardı.

İşçiler ZARA mağazasının önünde mağduriyetlerinin derhal giderilmesi için bir eylem gerçekleştirdi.

İşçiler açıklamalarında "Şimdi burada olmamızın sebebini bellidir. Bizler bu

mağazanın içindeki kıyafetleri üretmek için kimi zamanlarda sabahlara kadar çalıştık.

Bu kıyafetleri üretirken hakaretlere maruz kaldık, zorla mesailer bıraktık.

Sadece işe giriş saatimizi biliyorduk, çıkış saatimizi ise asla bilmiyorduk.

Bu koşullarda çalışan bizler üzerinden servetlerini büyütenler sorumluluktan kaçamayacaklar" dediler.